

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่มีคนจำนวนมากใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันในหลายๆ ด้าน ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นช่องทางในการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ที่นับวันจะยังมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและไร้ขีดจำกัด (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2553) ประกอบกับในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยเป็นอย่างมาก ประกอบกับประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน เช่น การเปิดเขตการค้าเสรี การบริการ การลงทุน แรงงานระหว่างประเทศ เป็นต้น รวมไปถึงด้านการศึกษาที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทความเจริญก้าวหน้าของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ (สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา, 2560) สภารัฐมนตรีศึกษาอาเซียนได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญ เช่น การสร้างความตระหนักรู้ของประชากรในการเป็นประชาคมอาเซียนและความร่วมมือในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้เป็นภาษากลางของประชาคมอาเซียน ตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่าภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ หรือ The working language of ASEAN shall be English. (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554) แสดงให้เห็นว่าการศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่งสำหรับนักเรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้และช่วยให้เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี วิธีการคิด เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551 : 1)

จากการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของสถาบันการจัดการนานาชาติประจำปี 2557 (International Institute for Management Development: IMD World Competitive Yearbook 2014 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558) พบว่า อันดับคะแนนด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 57 จากการเปรียบเทียบ 60 ประเทศ ลดลงจากเดิมปี 2556 ที่อยู่อันดับที่ 56 โดยในกลุ่มประเทศอาเซียนสิงคโปร์มีระดับทักษะภาษาอังกฤษสูงสุด รองลงมาคือฟิลิปปินส์และมาเลเซีย ส่วน

ประเทศไทยยังเป็นรองอินโดนีเซีย และจากข้อมูลการจัดอันดับผลการทดสอบภาษาอังกฤษปี 2556 (English Proficiency Index 2013 หรือ EFI) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือกลุ่มประเทศที่มีทักษะภาษาอังกฤษระดับสูงมาก ระดับสูงระดับปานกลางระดับต่ำและระดับต่ำมากปรากฏว่าประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีทักษะภาษาอังกฤษใน “ระดับต่ำมาก” โดยประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าอินโดนีเซียและเวียดนาม (ภาวิข ทองโรจน์, 2557) จึงทำให้รัฐบาลมีความตื่นตัวที่จะเร่งยกระดับภาษาอังกฤษของคนไทย โดยมีเป้าหมายที่ต้องการให้คนไทยสามารถพูดภาษาอังกฤษสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ จึงยังมีความจำเป็นในการพัฒนาคนไทยให้มีความพร้อมในการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายในการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาตน อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การเตรียมความพร้อมรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 192)

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีการบูรณาการทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่สัมพันธ์กัน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 190) ซึ่งการศึกษาไทยจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในยุคของสังคมปัจจุบันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับคนไทยคือ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ความเพลิดเพลินเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม และทักษะการเขียน มีบทบาทที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสถานการณ์ต่างๆ (วริษา จันทรลี, 2560 : 4)

ทักษะการอ่านถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ดังที่ ลดาวรรณ ฝาระมี (2553 : 148) กล่าวว่า ทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ และความเพลิดเพลิน ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านทันต่อเหตุการณ์ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ และความเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้เกิดการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม สอดคล้องกับชนิกา วิษานนท์ (2560 : 2) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความคิดและประสบการณ์จากสื่อต่าง ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่นำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ทำให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ ทันต่อเหตุการณ์และความเจริญก้าวหน้าของโลก ตลอดจนนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนและการดำเนินชีวิตประจำวัน นอกจากนี้การอ่านภาษาอังกฤษยังเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยความรู้ความสามารถหลายอย่างเป็นพื้นฐานคือ ผู้อ่านต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำ วลี หรือประโยค ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อให้ทราบเจตนาของผู้เขียนว่าจะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเช่นใด ถ้าผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกันก็จะเกิดอรรถรสในการอ่านมากขึ้น (สมุทร เช่นเชาวนิช, 2551 : 3) ทักษะการอ่านจึงนับว่ามีความสำคัญที่ผู้สอนจะต้องเน้นย้ำหรือให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้สามารถวิเคราะห์จับใจความหรือสรุปเรื่องที่อ่าน มีความคิดสร้างสรรค์ และรักการอ่าน ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการหาความรู้และศึกษาต่อ ดังนั้นผู้ที่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีกว่าย่อมมีความได้เปรียบและมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้มากกว่า

นอกจากทักษะการอ่านแล้วทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอีกทักษะคือ ทักษะการเขียน เพราะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน โดยใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ออกมาในรูปแบบของตัวหนังสือ เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบ ดังที่ Olshain (1991) กล่าวว่า ทักษะการเขียนถือว่าเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อภาษาอังกฤษเพราะการเขียนคือ กระบวนการถ่ายทอดความคิด โดยผู้เขียนใช้ภาษาหรือตัวอักษรเพื่อสื่อสารและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดให้ผู้อ่านเข้าใจ ซึ่งผู้เขียนต้องพิจารณาเนื้อหา รูปแบบ ลีลาภาษา และวัตถุประสงค์ของการเขียน ผู้เขียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ผู้เขียนต้องใช้ความสามารถในการเลือกสรรคำศัพท์ที่เหมาะสมเรียบเรียงเป็นประโยค เพื่อบอกเล่าเหตุการณ์ประสบการณ์ และความคิดของตนเองได้ สอดคล้องกับภูติ จุลโพธิ์ (2551 : 24) ที่นำเสนอไว้ว่าการเขียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการอ่านเนื้อหาในวิชาแขนงต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนจะใช้ทักษะนี้ในการเขียนหลังจากการอ่านในสิ่งที่ตนได้ศึกษาค้นคว้า ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้น

ให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551 : 17)

จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและมีการส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยผู้ที่มีทักษะการอ่านที่ดีย่อมมีทักษะการเขียนที่ดีตามไปด้วย ดังที่ Shanahan and Lomax (1988 : 196 อ้างถึงใน ชนิกา วิชาชนนท์, 2560 : 2) ได้ทำการศึกษาถึงความเชื่อมโยงระหว่างการอ่านและการเขียน พบว่า การอ่านและการเขียนมีอิทธิพลในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก สอดคล้องกับ บันลือ พฤษขวัน (2552 : 106-107) ที่กล่าวว่า การอ่านจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียน การเขียนต้องฝึกจากคำที่อ่าน เด็กผู้รักการอ่านย่อมได้แบบอย่างการใช้ภาษามาจากการอ่าน ส่วนภาษาที่ได้จากการอ่านย่อมเป็นภาษาที่ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ในการเขียนสื่อความใช้ในการบันทึกเรื่องราวได้ดี การอ่านเป็นและการอ่านมาก ๆ จะเป็นเครื่องมือและศูนย์กลาง หรือเป็นหัวใจที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน และผู้เรียนจะเขียนตามหลักของภาษาที่ถูกต้องได้ จึงสรุปได้ว่าทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน และเป็นทักษะที่ควรดำเนินการสอนควบคู่กันไป

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีวิธีการที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนหลากหลายวิธี ซึ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น มีความเพลิดเพลิน เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนที่จะทำให้การเรียนเกิดประสิทธิภาพ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่ให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้ นอกจากนั้นกลวิธีการเรียนรู้อย่างมีความสำคัญโดยเฉพาะกับการเรียนรู้ภาษา เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนชี้แนะตนเองในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และมีทิศทางในการเรียนของตนเอง (Oxford, 1990 : 1-8) ซึ่งสอดคล้องกับกลวิธีการเรียนภาษาของ Oxford ที่มีการแบ่งกลวิธีออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรง ประกอบด้วย กลวิธีการจำ คือ วิธีที่ทำให้นักเรียนจำเกี่ยวกับคำหรือข้อความต่าง ๆ ตามที่ได้รับถ่ายทอดออกมาได้ กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ คือ วิธีที่ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน กลวิธีการใช้วิธีการทดแทน คือ วิธีที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น 2) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ประกอบด้วย กลวิธีด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ คือ ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตน กลวิธีทางด้านจิตใจ คือ วิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความพยายามมากขึ้น กลวิธีทางสังคมคือ การทำกิจกรรมทางภาษากับผู้อื่น ซึ่งแต่ละกลวิธีประกอบด้วย กิจกรรมหลายๆ อย่าง ผู้เรียนภาษาที่จะประสบความสำเร็จควรจะใช้กลวิธีหลายๆ อย่าง เช่น ผู้เรียนภาษาที่ดีควรใช้กลวิธีการคิด เช่น การกำหนดความสนใจ การเตรียมการและการวางแผน

การเรียนรู้ การตรวจสอบตนเอง และการประเมินตนเอง กลวิธีทางด้านจิตใจ เช่น การลดความวิตกกังวล และการสร้างมั่นใจแก่ตัวเอง กลวิธีทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น การถามคำถาม และการเข้าใจวัฒนธรรม กลวิธีการจำ เช่น การแบ่งประเภท การใช้จินตนาการ และการทบทวน กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ เช่น การใช้เหตุผล การวิเคราะห์ และการสรุปเรื่องราว และกลวิธีการใช้วิธีการทดแทน เช่น การเดาความหมายอย่างฉลาด การใช้คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ Woolfolk (1985 : 5-7) ยังกล่าวถึงการนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาใช้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายได้ตามความต้องการ และยังทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ และยังเป็นส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย อีกทั้งจากการศึกษาของ บังอร หล่อวิริยากุล (2535 : 100) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษามีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และสอดคล้องกับพรสวรรค์ สิปโป (2550) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้น ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดฝึกทักษะการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการวางรากฐานความสามารถในการอ่าน การเขียนในระดับที่สูงขึ้น

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร แต่ที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานที่ดำเนินการทดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2558-2560 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศร้อยละ 40.31, 34.59 และ 46.58 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2560) เช่นเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนกิตติคุณ ปีการศึกษา 2558-2560 มีคะแนนเฉลี่ยแต่ละระดับชั้นดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.00, 63.06 และ 65.79 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.67, 65.39 และ 63.85 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67, 66.40 และ 60.93 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 (โรงเรียนกิตติคุณ, 2561) นอกจากนี้จากการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบันทึกผลหลังการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการตอบคำถามจากการอ่านบทสนทนา หรือเรื่องสั้น ๆ และเขียนลำดับคำตามโครงสร้างประโยค จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน สรุปความ แปลความ และจับใจความสำคัญไม่ได้ อีกทั้งไม่เห็นประโยชน์ของการอ่านและการเขียน และยังพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ มีลักษณะเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น และคุ้นเคยกับการสอนแบบมีผู้คอยป้อน

ความรู้ให้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิธีสอนของครูที่ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง แต่มุ่งเน้นสอนตามตำรา ทำให้นักเรียนมักมีปัญหาในการอ่านเรื่องที่ยาก สอดคล้องกับ ณธิดา ตันติปิยพจน์ (2559) ที่พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการสอนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งทำให้เกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้ พันธุ์ทิพย์ อัญเกียรติ (2543 : 14-17) ได้กล่าวถึงครูสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไว้ว่า ครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการใช้ทฤษฎีการสอนใหม่ๆ ครูไม่สามารถใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัย และใช้นวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อทำกิจกรรมการเรียนการสอนสนุกสนาน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ดังนั้นครูจึงต้องมีการเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอน ผู้นำ ผู้ประเมิน ผู้ควบคุม ผู้จัดการทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นเรียนมาเป็นผู้ช่วยเหลือ คอยอำนวยความสะดวก ฝึกผู้เรียนให้รู้จักใช้กลวิธีการเรียนแบบต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาเป็นวิธีการที่ผู้เรียนสามารถจัดการกับข้อมูลใหม่ที่พบ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ การเก็บรักษา และเลือกเอาข้อมูลเหล่านั้นกลับมาใช้ ดังนั้นกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาเป็นปฏิกริยาเฉพาะอย่าง que ผู้เรียนเลือกใช้ในห้องเรียนเพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นเร็วขึ้น การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถถ่ายโอนความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ได้มากขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษามาใช้ทำให้ผลการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษสูงขึ้น อีกทั้งจากผลการทดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 อยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้ ซึ่งผลการทดสอบดังกล่าวสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนกิตติคุณ ที่มีผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่โรงเรียนตั้งไว้ ทั้งนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะเป็นผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป ดังนั้นโรงเรียนกิตติคุณจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันหรือไม่

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันหรือไม่

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งผู้วิจัยต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ จึงได้ศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้จะตรงกับสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความ เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ และมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

1. Daily routines	จำนวน 2 ชั่วโมง
2. People around me	จำนวน 2 ชั่วโมง
3. Having fun with activities	จำนวน 2 ชั่วโมง
4. On holidays	จำนวน 2 ชั่วโมง
5. Healthy	จำนวน 2 ชั่วโมง
6. My activities	จำนวน 2 ชั่วโมง
7. At the canteen	จำนวน 2 ชั่วโมง
8. Clothes	จำนวน 2 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 82 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ที่ได้มาโดยวิธีทางสถิติด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และโรงเรียนแห่งนี้จัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการ

เรียนรู้ภาษา

ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง โดยทำการกำหนดการทดสอบก่อนการทดลอง 2 ชั่วโมง ทำการทดลองสอน 16 ชั่วโมง และทำการทดสอบหลังการทดลอง 2 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปความ ตีความ แปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การเขียนในระดับประโยค ที่ผู้เขียนสามารถเรียงลำดับคำในประโยคได้ถูกต้องตามเนื้อหา รูปแบบ ไวยากรณ์ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

วิธีสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2 w 3 p ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้ (Warm Up) สอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ประกอบด้วย 1.1 กลวิธีทางด้านจิตใจ โดยใช้กิจกรรมการทำสมาธิ การใช้เสียงดนตรี การใช้เสียงหัวเราะ การชมเชยให้กำลังใจตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) สอนโดยใช้ 2.1 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรงสำหรับการอ่าน ประกอบด้วย 2.1.1 กลวิธีการจำ โดยใช้กิจกรรมการจัดกลุ่ม การเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การใช้ภาพ การเขียนแผนผัง 2.1.2 กลวิธีความรู้ความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการทำซ้ำ การจดจำการใช้กฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษา การฟังหรืออ่านเพื่อจับใจความสำคัญหรือเพื่อหาข้อมูลเฉพาะจุด การวิเคราะห์ข้อความหรือคำศัพท์ต่าง ๆ การสรุปความ การเน้นข้อความ 2.1.3 กลวิธีกรใช้วิธีการทดแทน โดยใช้กิจกรรมการเดาความหมายโดยใช้ตัวชี้แนะอื่น ๆ 2.2 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรงสำหรับการเขียน ประกอบด้วย 2.2.1 กลวิธีการจำ โดยใช้กิจกรรมการทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค การใช้เทคนิคกลไก 2.2.2 กลวิธีความรู้ความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการฝึกตามระบบการเขียนอย่างมีแบบแผน การรวมคำและวลีต่าง ๆ ให้เป็นประโยค การจดบันทึก การสรุปความ การเน้นข้อความ และ 2.3 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ประกอบด้วย 2.3.1 กลวิธีด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ โดยใช้กิจกรรมการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนภาษา

ของตนเอง 2.3.2 กลวิธีทางด้านจิตใจ โดยใช้กิจกรรมการชมเชย การให้รางวัล 2.3.3 กลวิธีทางสังคม โดยใช้กิจกรรมการทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกับเพื่อน

ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ประกอบด้วย 3.1 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรงสำหรับการอ่าน ประกอบด้วย 3.1.1 กลวิธีการจำ โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม การเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การใช้ภาพ การเขียนแผนผัง 3.1.2 กลวิธีความรู้ความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการทำซ้ำ การจดจำการใช้กฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษา การฟังหรืออ่านเพื่อจับใจความสำคัญหรือเพื่อหาข้อมูลเฉพาะจุด การวิเคราะห์ข้อความหรือคำศัพท์ต่าง ๆ การสรุปความ การเน้นข้อความ 3.1.3 กลวิธีกรใช้วิธีการทดแทน โดยใช้กิจกรรมการเดาความหมายโดยใช้ตัวชี้แนะอื่น ๆ 3.2 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรงสำหรับการเขียน ประกอบด้วย 3.2.1 กลวิธีการจำ โดยใช้กิจกรรมการทบทวน คำศัพท์และโครงสร้างประโยค การใช้เทคนิคกลไก 3.2.2 กลวิธีความรู้ความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการฝึกตามระบบการเขียนอย่างมีแบบแผน การรวมคำและวลีต่าง ๆ ให้เป็นประโยค การจดบันทึก การสรุปความ การเน้นข้อความ และ 3.3 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ประกอบด้วย 3.3.1 กลวิธีด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ โดยใช้กิจกรรมการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนภาษาของตนเอง 3.3.2 กลวิธีทางด้านจิตใจ โดยใช้กิจกรรมการชมเชย การให้รางวัล 3.3.3 กลวิธีทางสังคม โดยใช้กิจกรรมการทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกับเพื่อน

ขั้นที่ 4 ขั้นการนำไปใช้ (Production) ประกอบด้วย 4.1 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรงสำหรับการอ่าน ประกอบด้วย 4.1.1 กลวิธีการจำ โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม การเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การใช้ภาพ การเขียนแผนผัง 4.1.2 กลวิธีความรู้ความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการทำซ้ำ การจดจำการใช้กฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษา การฟังหรืออ่านเพื่อจับใจความสำคัญหรือเพื่อหาข้อมูลเฉพาะจุด การวิเคราะห์ข้อความหรือคำศัพท์ต่าง ๆ การสรุปความ การเน้นข้อความ 4.1.3 กลวิธีกรใช้วิธีการทดแทน โดยใช้กิจกรรมการเดาความหมายโดยใช้ตัวชี้แนะอื่น ๆ 4.2 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางตรงสำหรับการเขียน ประกอบด้วย 4.2.1 กลวิธีการจำ โดยใช้กิจกรรมการทบทวน คำศัพท์และโครงสร้างประโยค การใช้เทคนิคกลไก 4.2.2 กลวิธีความรู้ความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการฝึกตามระบบการเขียนอย่างมีแบบแผน การรวมคำและวลีต่าง ๆ ให้เป็นประโยค การจดบันทึก การสรุปความ การเน้นข้อความ และ 4.3 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ประกอบด้วย 4.3.1 กลวิธีด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ โดยใช้กิจกรรมการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนภาษาของตนเอง 4.3.2 กลวิธีทางด้านจิตใจ โดยใช้กิจกรรมการชมเชย การให้รางวัล 4.3.3 กลวิธีทางสังคม โดยใช้กิจกรรมการทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกับเพื่อน

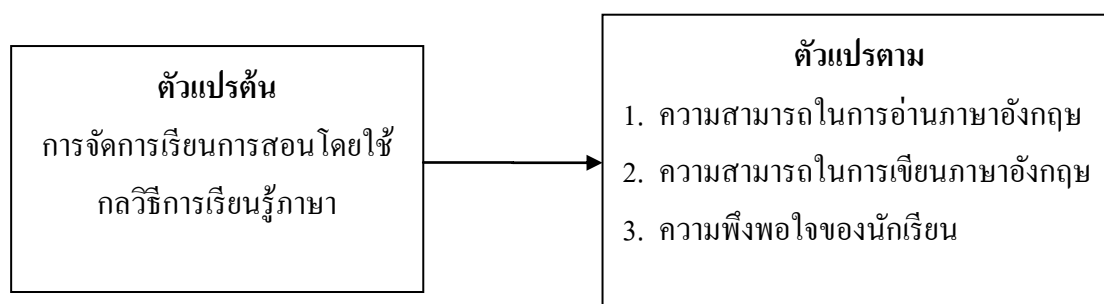
และขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap Up) 5.1 กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ประกอบด้วย 5.1.1 กลวิธีทางด้านจิตใจ โดยใช้กิจกรรมการทำสมาธิ การใช้เสียงดนตรี การใช้เสียงหัวเราะ การชมเชย

ให้กำลังใจตนเอง 5.1.2 กลวิธีทางสังคม โดยใช้กิจกรรมการถามคำถาม การทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกับเพื่อน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้รับจัดการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกิตติคุณ
2. ครูผู้สอนและผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น